

Málem bych zapoměl

Karel Gott

Málem bych zapoměl, že je taky svítání.
Málem bych zapoměl, co je věcí k dívání.
Koukám s úžasem, co nádherných scén,
těch nejvšednějších je v žáru dní.

Málem bych zapoměl, jak horkem vzduch se chvěje,
že se dá jen tak usnout pod jabloní.
Myšlenky v klidu třídít, jak to krásně hřeje,
když to cos získal člověčinou voní.

Málem bych zapoměl, jak v létě jít bos chutná,
jak příjemné je vzít do dlaně písek.
Jak listí padá k zemi, jako píseň smutná...
Zas musím oči otevřít

Málem bych zapoměl pro to svoje zpívání,
Málem bych zapoměl, co je věcí k dívání.
Koukám s úžasem, co nádherných scén,
těch nejvšednějších je v žáru dní.

Málem bych zapoměl i na ten zvláštní pocit,
když musíš napsat, co se mihne hlavou.
Jak je to křehké s někým blízkým v jasné noci
počítat hvězdy, které nebem plavou.

Na krásné uvolnění kopnout do plechovky,
městem se jen tak toulat, potkat náhodou,
přítele, kterého jsi dávno neviděl
a tisíckrát jsi právě jeho potkatchtěl.

Ještě zbývá čas tou úžasnou chvílí žít,
ještě máme čas tou úžasnou chvílí žít.

Málem jsem zapoměl pro to svoje zpívání,
málem jsem zapoměl, co je věcí k dívání.
Koukám s úžasem, co nádherných scén,
těch nejvšednějších je v žáru dní.

Rozhodně měl bych vysadit chvíli,
do skříně zamknout svůj oblek bílí.
Měl bych jít hledat, na co jsem málem,
zapoměl chvíli ve velkých sálech.

Měl bych jít hldat, co k vlastní škodě,
v horečném spěchu pustil jsem k vodě.
Musím to vrátit , musím se vzbouřit
a přitom dál jít rytmickou bouří.

Málem bych zapoměl...
...je v žáru dní.